

"סוד החשמל"

לחבר בין תורת הנגלה לתורת הנסתר

דף מתוך סדרת הספרים

גליון פרשת שמיני תשע"ג תהא שנת גאלת עולמים.

[מותר לצלם לזיכוי הרבים].

מאמר 'העולם השמיני שמעל הטבע'.

פרק א'.

החכמה והבינה הם בבחינת שמן ושמיני.

הפסוקים הקרובים נביא מצ"ה פרקיט אמאמר יצולט השמיני מצל הטבע עם הוספות חדשות שנוספו לאחרונה.

מצינו בזהר (השמטות רסג): שחוט השדרה באדם קשור למח, ומשפיע את השפעת המח לכל האיברים. ובארנו במאמר 'חשמל צדיק' שגם בעולמות משפיעים החוטים את השפעת עולם המח שלמעלה, לכל העולמות. ובלשון הקבלה הו' של שם הנו"ה שהוא החוט המסמל את עולם היצירה, משפיע את ה"ה המסמלים את עולמות האצילות והבריאה, לה' האחרונה של השם המסמלת את עולם העשייה. וכן בארנו במאמר 'חוטי החשמל' שיש לאדם נפש רוח נשמה חיה יחידה, והחוט הוא בבחינת החיה והרוח שבאדם. דהחיה קשורה ליחידה ומשפיעה את השפעת היחידה לנשמה, והרוח מקשרת בין הנשמה לנפש.

בארנו במאמרי חנכה שהאותיות י"ה המסמלות את עולם החכמה והבינה שלמעלה הן בבחינת שמן ושמיני, דשמן מסמל חכמה, והוא צף על כל המשקים בבחינת סובב ומקיף כל עלמין, כמו שהמח שולט על כל האיברים. וכן העולם השמיני שהוא בבחינת בינה, הוא מעל כל העולמות ומקיף עליהם. והוא נקרא שמיני מלשון שמן דהוא כולל בתוכו את נקדת החכמה שהיא בבחינת שמן שמתפשט בבינה לשמיני. וכפי שמובא בספר 'שערי אורה' (שער ח) השמן בא מן הרצון לספירת הבינה. וכן מובא בספר 'שערי צדק' (שער ט) ששמן בא"ת ב"ש ב"ט הוא בגימטריא שם אה"ה המסמל את הבינה. וכן מובא ב'שער הפסוקים' להאריז"ל (קנא) הנה אותיות המלוי של שם אה"ה ד'יוד"ן, או דאלפ"ן, הם כ"ז אותיות, כמנזן ז"ך. וזהו שמן זית זך. והוסיף הרה"ג ר' י' ש' צור שליט"א ש"ה פעמים הוי"ה בגימטריא שמן. וכן שמיני יש בו אותיות שמן, עם י"י שהן בגימטריא שם אה"ה המסמל את הבינה. וכן רואים בסדור הרש"ש לספירת העומר, שביום השמיני מתחילים להמשיך את המוחין דבינה. וכן שמן אותיות שם נ' דעולם השמן מתפשט בבינה לנ' שערי בינה כדלקמן.

מובא ב'ספר הלקוטים' להאריז"ל (ויחי ע' קלב) שהיחידה היא בחינת שמן, בסוד 'ושמן על ראשך אל יחסר'. ומצינו בזהר (תיקונים ס): ישראל הם פתילה, תורה שמן. נראה דהחוט השניך למספר שש, קשור לעולם השמן

השמיני, שמעל הטבע השיך למספר **שמונה**, ומשפיע את השפע לה' אחרונה של השם השיכת למספר **שבע**. וזה שאומר הזהר שישראל הם הפתילה שבגור והתורה היא השמן, דהפתילה מסמלת את החוטים של ישראל שמתחברים לעולם השמן והתורה שלמעלה.

מצינו בזהר (ויצא קמז) **השמש לא מאיר אלא מיובל, והוא נוטל כל אורות ונותן לתוך שמה. נבאר** שהיובל הוא העולם השמיני והוא שער החמשים שבא לאחר המט' שהם שבע כפול שבע. ורואים מהזהר שהשמש המסמלת את היסוד השיך למספר **שש**, מקבלת את השפע מהיובל המסמל את השמיני, ומעבירה לשמה השכיכת למספר שבע.

וכן מצינו בזהר (ויחי רמ) **כתוב "ויין ישמח לבב אנוש", מדוע מפני שממקום שמחה הוא בא, ומה הוא להצהיל פנים משמן" ודאי ממקום שנקרא שמן**. רואים שמקור היין הוא מהשמן. ומבאר לדברינו דהיין מסמל את מספר שבע העטרה שביסוד כדבארנו במאמר 'חשמל דם', ומקור היין הוא מהשמן שלמעלה. וכן להצהיל הוא מלשון **צהלה** שהיא בגימטריא **עונה**, דשרש הזווגים הוא מהשמן. וכן נראה דהפתוב מרמז **"להצהיל פנים משמן ולחם לבב אנוש יסעד"** שהשפעת הלחם באה מהשמן. וכן **שמיני** בגימטריא הפתוב (תהלים קז, לז) **"ויטעו כרמים"** דשרש הכרם השיך למספר שבע הוא מהשמיני. וכן **אשכול** בגימטריא **בן יצהר**, דהיין נמשך מהשמן.

אף על פי שנגבאר שעולם השמיני הוא בבחינת בינה, ושרש היסוד הוא מהתפארת שנקרא עולם הדעת, הרי הדעת כוללת בתוכה חכמה ובינה, וממילא שרש היסוד והדעת הם מהבינה. דהו' של שם הנו"ה נמשכת מהאות ה' ראשונה של שם הנו"ה שהיא בחינת בינה, והיא כוללת בתוכה את נקדת החכמה שהיא מקבלת מהי' של שם הנו"ה שהיא בבחינת שמן. וכן **"ה במספר קטן בגימטריא ו' לרמז שהי"ה שמתקטן ויורד למטה הוא יורד דרך הו'.** וכן **ח' פעמים ו' בגימטריא יובל** דיובל הוא בחינת ח' שממנה נמשכת הו'. וכן **ג' מלוי האותיות ו', ו' וא"ו וי"ו** בגימטריא **יובל** וכן **יובל** בגימטריא **מח** המרמז על עולם המח העליון שמעל כל העולמות. וכן מובא ב'עץ חיים' להאריז"ל (שער א' ח"א ע' כג) ששרש המלאכים הוא משם **"ה"**, ומשם הם יורדים לאות ו' להשפיע השפעתם. וכן מובא שם (שער מב ח"ב ע' שה) ששרש החשמל מעולם הבינה השמיני.

מובא ב'עץ חיים' להאריז"ל (שער לה ח"ב ע' קעד) שעולם הבינה נקרא **חמות** דהאות ה' אחרונה המסמלת את המלכות היא בבחינת בת של האות ה' ראשונה שנקראת אמא. והאות ו' המסמלת את עמוד האמצע היא בבחינת חתן הבינה. לכן הבינה נקראת חמות דהיא חמותו של עמוד האמצע. ו**חמות** אותיות **חותרם** דבחינת חותרם נמשכת מהחמות. ומבאר לדברינו דחותרם מסמל את מספר שבע העטרה שביסוד כדבארנו במאמר 'חשמל ציצית', ומספר שבע נמשך ממספר שמונה חמות. וכן **חמות** בגימטריא **סוד החשמל**, דשרש החשמל הוא מהבינה שנקראת חמות. וכן מובא בספר 'מבוא לחכמת הקבלה' (ח"א ש"ו פ"ד) שמלוי המילה חשמ"ל **ח"ת ש"ן מ"ם למ"ד** בגימטריא **בינ"ה** במלוי האותיות **ב"ת י"ד נו"ן ה"י**, לרמז ששרש החשמל מהבינה. וכן **נקבה** מרמזת על **נ' קודשא בריך הוא**, דנקבה מסמלת את האות ה' אחרונה, שמקבלת את השפע מהאות ו' שנקראת קודשא בריך הוא, שמקבל מהאות ה' ראשונה שהיא בחינת נ'. **הבאנו** במאמר 'חשמל מטה' מ'ספר הלקוטים' להאריז"ל (בהעלותך ע' רמה) שהדיו אותיות **יוד**, והיא מסמלת את האות י', של שם הנו"ה. ומצינו בגמרא (שבת כג.) **כל השמנים יפין לדיו, ושמן זית מן המבחר**. ורואים קשר בין

הדין הגשמי לשמן הגשמי, נראה דזה מסמל שהדין הרוחנית האות י', היא בבחינת שָׁמֶן, וכן דין בגימטריא שם אה"ה שהוא השם המסמל את עולם הבינה השמיני, כמובא בספר 'הלקוטים' להאריז"ל (משלי תג) **"כי אם לבנה תקרא"**. ודרשו רז"ל **כי אם לבנה**. וטעם היות בינה נקרא אם, כי אה"ה בבונה, ויש באה"ה דיויד"ן וגם דאלפי"ן, פשוט ומלא ומלא דמלא, א"ם אותיות. ולכן הבינה היא נקרא אמא עלאה. וכן שם אה"ה מהמז בס"ת בפתוב הזה (משלי ב, ג) **"כי אם לבנה תקרא לתבונה תתן קולך"**. באשר ה"אם" נמצאת באמצע הס"ת. וכן מובא בפרוש ה'מתוק מדבש' על הזהר (בלק קפז) **שמלא"ך** אותיות **א"ם כ"ל**. ומבאר לדברינו שהמלאך מעביר את השפע מהאמא ליסוד שנקרא **כ"ל**.

מצינו בגמרא (חולין כד:) **אמרו עליו על רבי חנינא, שהיה בן שמונים שנה, והיה עומד על רגלו אחת וחולץ מנעלו, ונועל מנעלו**. אמר רבי חנינא, חמין ושמן ששכתיני אמי בילדותי, הן עמדו לי בעת זקנותי. נראה דר' חנינא מרמז שכחו בגיל שמונים הוא מהשמן הבא מאמו, המרמז על ההתקשרות לשמן ולשמיני הרוחניים שהם בחינת אמא. וכן מובא בספר 'לקוטי לוי יצחק' ששמו **חנינא מרמז** על יום הכפורים, בעד הנפש חנינא. וכל המעשה הזה היה קשור ליום הכפורים, כי חליצת הנעל עושים בערב יום הכפורים, ונעילת הנעל עושים במוצאי יום הכפורים, וכיון שיום הכפורים הוא היום בו אנו מתקשרים עם האור של אמא עלאה, לכן הוא רמז בזמן הזה על ענינים אלו. וכן מצינו בגמרא (נדה כה:) **ואין בודקין אותו במים, שהמים עזין וטורדין אותו**. אלא **בודקין אותו בשמן שהשמן רך ומצחצחו**. רואים שבדקין עבר בשמן שהוא רך, שהשמן מסמל את ההשפעה הרכה של אמא. וכן מצינו שיטת רבי ישמעאל במשנה שם (ל) שזמן יצירת גלד נקבה הוא **שמונים יום**.

מצינו בזהר (בראשית כא) **מתחלת ירידת האין סוף מאיר אור דק ולא ידוע סתום בסתימות כחד המחט**. נראה דלכן חודה של מחט בגימטריא שמיני, דחדה של מחט הוא הסוף של החוט המתחבר לשמיני עד לאין סוף דרך בחינת חדה של מחט כדברי הזהר, וכן מובא בפרע"ח להאריז"ל (התפילין ע' צו) שהמחט היא סוד אות ו'. וכן מחט אותיות ח'טם המסמל את החוט העליון, כדבארנו במאמר 'חשמל חטא'.

וכן מובא בלק"ת (קרח נד: נה.) שהחוטים נמשכים מעולם השמן שלמעלה. וכן הפתוב (בראשית לא, יא) **"ויאמר אלי מלאך" בגימטריא שמו**, וכן הפתוב המדבר על המלאכים (דניאל ד, ז) **"עיר וקדיש מן שמיא נחת" ר"ת שמי"ן** דהמלאכים נמשכים מהשמן שלמעלה דרך בחינת שמים המסמלת את מדת התפארת, כדבארנו במאמר 'עולם השמיני'. וכן **"נחת" מרמז על השפעת אמא שהיא בסוד נחת**, כמובא בלק"ת להאריז"ל (קהלת שסח). וכן **שמן בגימטריא שמים**. וכן **שמיני בגימטריא הפסוקים (מ"א יט, ז) "וישב מלאך", (שם ז, לג) "אופן המרכבה"**. (שם כ, ה) **"וישב המלאכים ויאמרו"**.

מצינו בזהר חדש (תיקונים קטו:) **זרע האדם כנגד שמו, וברית מילה כנגד פתילה**. הינו שהיסוד באדם הוא בבחינת הפתילה שבגור, והזרע שהוא משפיע הוא בחינת השמן. ומבאר לדברינו דהזרע בא מהמח שבאדם שהוא בבחינת השמן שבאדם, לכן הזרע הוא בחינת שמן. והוא יורד למטה דרך היסוד שהוא בבחינת פתילה ששואבת את השמן מעולם המח שלמעלה. וכן מצינו בזהר (בהר קט:) **"שמן כתיבת", הוא מצד הצדיק שהוא כותש כתישות מאיברים שהם זיתים, להוריד שמן אצל פתילה**. רואים שהצדיק יסוד הוא בבחינת פתילה ששואבת את השמן

מלמעלה. וכן מובא ב'שער המצוות' להאריז"ל (ראה ע' קיא) שהיסוד נקרא כתיבת. וכן מצינו בזהר (עקב רעב) ששעור טפות הזרע הוא כזית. וכן זית בגימטריא קשוי המסמל את היסוד בזמן ששואב את הזרע מהמח להשפיע למלכות, כמובא בספר 'פרדס רמונים' לרמ"ק (שער טז, פ"ו), וכן בארנו במאמר 'סוד החצי' שקשוי היסוד, ושאיבת הזרע והשפעתו נעשים דרך הגבורה שביסוד, וכן זית מרמז בלשכת הגזית המסמלת את מדת הגבורה שביסוד כדבארנו במאמר שם. וכן מובא בשם האדמו"ר ר' שלום מבעלז שאותיות שם חת"ך באות אחרי אותיות ז"ת, ושם חת"ך הוא השם של מדת הגבורה שפועלת ביסוד, כדבארנו במאמר שם. וכן מובא ברבנו בחיי (שמות כג, כח) שהשמן היוצא מהזיתים הוא בבחינת דמעות היוצאות מהעין, ודמעות באות לאדם מהמח, כמובא ב'תניא' (פ"ג). וכן מובא ב'רוקח' (עקב) שזית הוא מלשון זיו ובארנו במאמר 'חשמל חמה' שזיו בגימטריא חוט ומסמל את החוט. וכן נראה דיש רמז בכתוב (איוב כט, ו) "וצור יצוק עמדי פלגי שמן" דשרש היסוד הוא בבחינת צור, כדבארנו במאמר 'עולם השמיני'. וכן פלגי מרמז על השפעת היסוד שהיא בבחינת חצי, כדבארנו במאמר 'סוד החצי'.

מצינו בזהר חדש (וישב לו): "עיני כל אליך ישברו" לשמן המשחה העליון הנמשך ממח הסתום של כל סתומים אל כ"ל, ואז "ואתה נותן להם את אכלם בעתו". רואים שהשמן משפיע ליסוד הנקרא כ"ל, ומשם בא שפע הפרנסה לעולם. וכעין זה מובא בזהר (תיקונים מא. פנחס רמז), וכן מובא בלק"ת להאריז"ל (עקב ע' רמח) ששמן בא"ת ב"ש ב"ט שהוא השם של היסוד. וכן מובא בספר 'סוד השמחה' להרב גלזרסון שליט"א, (ע' 100) שאותיות המלוי של המלה שמן, ש"ן מ"ם נו"ן בגימטריא יוסף. ומבאר לדברינו דיוסף הוא המלוי של השמן, דהשמן משפיע את השפעתו ליוסף. וכן מובא בספר 'תורת משה' ל'חתם סופר' (פ' תצוה) ששמן זית זך ר"ת בגימטריא שם שדי המסמל את היסוד.

מצינו בגמרא (הוריות ג): אמר רבי יוחנן, בשם שהזית משפח תלמוד של שבעים שנה, כך שמן זית מחזיר תלמוד של שבעים שנה. ומבאר הספר 'נהורא דיוסף' שהשמן מסמל את השפעת היסוד שהיא בסוד זכירה מלשון זכר המשפיע, לכן שמן זית מועיל לזכירה, מה שאין כן הזית עצמו שמסמל את שרש השמן קודם שבא ליסוד גורם שכחה, כיון ששם עדין אינו מקום זכירה. וכן מובא שם שהכתוב (משלי יב, יב) "ושרש צדיקים יתן", ס"ת שמן"ן. מובא ברבנו בחיי (בראשית לד, א), ידוע שכל האילנות יש להן לב כשתחתן אותו אבל אין לו לב, ואולי מפני זה טבע הפרי משפח התלמוד ומטמטם הלב, כמו שהזכירו רבותינו ז"ל בזית. נראה לבאר דבדרך כלל עץ מסמל את היסוד, ופרי העץ מסמל את המלכות, דפרי העץ הוא השפעת היסוד שמתגלה במלכות. וכיון שהזית כלו גם הפרי שלו מסמל את היסוד ושרש היסוד, לכן אין לו לב המסמל את המלכות.

כתוב (זכריה יד, ה) "ונסתם גיא הרי פי יגיע גי הרים אל אצל ונסתם כאשר נסתם מפני הרעש בימי עזיה מלך יהודה ובא ה' אלהי כל קדשים עמן". ומבאר רש"י שם "ונסתם גיא הרי" לפי שירושלים הרים סביב לה ויש גיא בין הר שבצפון ובין הר הזיתים וכן בדרום וכשימשך חצי הקר הזיתים אצל הר שבצפון יסתתם הגיא שביניהם וכן בדרום. כי יגיע גבה גיא שהיה בין ההרים. אל אצל אל גבה ראשי ההרים שמכאן ומכאן. רואים שלעתיד לבא יתחברו הר הזיתים והר הבית להר אחד. ומבאר הספר 'נהורא דיוסף' שיש כאן רמז על היחוד שיהיה לעתיד לבא בין היסוד שנגרמז בהר הזיתים, למלכות שנגרמז בהר הבית.

הוספות למאמר קץ הגאולה בשנת תשע"ב

ניתן לקבל את המאמר המלא בבקשה לכתובת המייל דלקמן.

בארנו במאמר שלפי חז"ל לא מונים את השבוע של בריאת העולם כשנה שלמה, ולפי זה שנת תשע"ג היא שנת תשע"ב האמתית. וכל הרמזים על שנת תשע"ב תקפים גם לגבי שנת תשע"ג.

נביא מחז"ל שמלחמת גוג ומגוג תתחיל במקום אליו גלו עשרת השבטים שנמצא במזרח העולם, במקום שהוא גם צפון.

צפון קוריאנה שנמצאת במזרח העולם, מרמזת בפסוקים של התעוררות הגאולה. (ישעי' מא, ב) "מי העיר ממזרח צדק וקראוהו לרגלו יתן לפניו גוים ומלכים ירד". "יקראוהו" מרמז על קוריאנה "צדק" ר"ת צפון דרום קוריאנה. וכן המשך הכתוב "ראו איים ויראו קצות הארץ יחדו" ר"ת קוריא"ה. וכידוע שמקום זה נקרא חצי האי. ומצינו במדרש שהמזרח הזה הוא גם צפון, המרמז על צפון קוריאנה, שנמצאת במזרח אסיה, והוא המקום אליו גלו עשרת השבטים. ונביא את לשונו: (מדרש זוטא שה"ש ב) "מי העיר ממזרח צדק וקראוהו לרגלו". ולמה הוא בא ממזרח אלא מהיכן שהיום עולה זה משיח מבני בניו של דוד, שהוא משול כחמה שנאמר "וכסאו כשמש נגדי". וכמה שאמר עליו הכתוב שהוא נעור כשהוא כאלו ישן, אף הקדוש ברוך הוא כיון שהגיע הקץ אמר הכתוב "העירותי מצפון ויאת ממזרח שמש יקרא בשמי". ולמה הוא בא מן הצפון אלא שגלו ישראל לצפון כפיכח גלה עממם הכבוד לצפון בשביל כך נאמר "העירותי מצפון". וכפי שמבאר המלבי"ם (ישעי' נט, יט) במזרח ששם גלו עשרת השבטים כמו שכתוב "ממזרח אביא זרעך וממערב אקבצך", שם יתגלו הנסים והמופתים תחלה, פי הגואל יתגלה במזרח, כמו שכתוב "מי העיר ממזרח צדק וקראוהו לרגלו", עד כי במזרח יראו את כבוד ה' ונפלאותיו, ובמערב ששם בני הגולה מנפצים שהם יהודה ובנימין שם רק ישמעו את הנסים מרחוק ויראו את שם ה' הבא ממרחק, "כי יבוא" בעת יבא הצר בנהר שוטר, והוא מחנה גוג ומגוג, ורוח ה' נוססה ומתנשאה בנהר הזה להרים שאון גליו, כמו שכתוב "ושבבתין וששאתין והעליתין מירכתי צפון". וכן רואים בהמשך הפסוקים בישעי' פרק מ"א שכל זה יבא כנקמה על צרת העניים והאביונים מבני ישראל. "העניים והאביונים מבקשים מים ואין לשונם בצמא נשתה אני ה' אעגם אלהי ישראל לא אעזבם". וגם לפי המפרשים שמבארים את הפסוק על מלחמת אברהם במלכים להציל את לוט, בארנו שתכלית המלחמה היתה כדי להציל את לוט שיוליד את שרש דוד המלך. והפסוקים מרמזים על לדת דוד, שהיא לדת משיח. וכן קורא"ה ר"ת הכתוב (מלאכי ג, יט) "כי הנה היום בא בער פתגור והיו כל זדים וכל עשה רשעה קש ולהט אתם היום הבא". והוסיף הרה"ג ר' ציון דוד סיבוני שליט"א שהענין כתוב גם בזכריה (ח, ז), "כה אמר ה' צבאות הנני מושיע את עמי מארץ מזרח ומארץ מבוא השמש". ומבאר המלבי"ם "כה אמר ה' צבאות הנני מושיע את עמי מארץ מזרח" הם עשרת השבטים שגלו למזרח.

וכן מצינו בזהר (שמות ז) באותו זמן [זמן הגאולה] יתעורר מלך המשיח לצאת מתוך גן עדן מאותו מקום שנקרא ק"ן צפון"ר. ואותיות ק"ן צפון"ר נמצאות בצפון קוריאנה. וכן קן צפון"ר ר"ת ק"ץ. וכן קן ציפור עם

המלים בגימטריא צפון קוראה. והוסיף הרה"ג ר' אברהם אגשי שליט"א שלכן זה מספר 538 שמתהפך ל358 כמספר

משיח. וכן קן ציפור בגימטריא אמריקה.

אם נחבר את הדברים למציאות של ימינו, שצפון קוריה הנמצאת במזרח העולם, מאימת במלחמה אטומית מזיזת על ארה"ב, מתברר מחז"ל שעשרת השבטים נמצאים בצפון קוריה, דבר שמסתבר גם במציאות, משום שהמקום סגור ומסגור עד היום, ולא נתן לדעת מה קורה שם. וכן שמעתי מהרה"ג ר' אליהו אביחיל שליט"א העוסק בענייני עשרת השבטים, שמצאו קהלות בדרום קוריה שחושבים עליהם שהם מצאצאי עשרת השבטים. ובדומה לכך כתבו לי גם בשם ד"ר אביגדור שחן הי"ו שחקר את ענין עשרת השבטים. וכן הכניסו לאחרונה במערכת החנוך בדרום קוריה את למוד הגמרא. וכן השתלשל בגשמיות שמות הרכבים המצרים בדרום קוריה, יונדאי, מלשון יהודי, ושמעתי שרכבים אלו הם הנמכרים ביותר בארץ ישראל. וכן כתבו לי שמשנת 676 למנינם עד שנת 935 שלטה בשתי הקוריות, ממלכה בשם שילה, בגימטריא משיח. אחר כך עברה הממלכה לשם גוראיו המרמז על "גור אריה יהודה". והוסיף הרה"ג ר' אברהם יצחק וינברג שליט"א שאימי המלחמה בתחילת הקיץ מרמזים על הקץ ועל השפעת השמש שבאה ממזרח. וכן פרסם שצפון קוריה עושים עבודה זרה מהר געש שנמצא אצלם, והפכו את מנהיגם לאליל משום שנולד למרגלות הר הגעש. ושנת תשע"ג מרמזת ב' פעמים בכתוב (תהילים יח, ח) "ותגעש ותגרעש הארץ ומוסדי הרים ירגזו ויתגעשו כי חרה לי".

וכן מצינו במדרש (בר"ב, ג, א) אמר הקדוש ברוך הוא עד מתי יהא העולם מתנהג באפלה תבא האורה, ויאמר אלהים יהי אור" זה אברהם, דכתיב "מי העיר ממזרח צדק" אל תקרא העיר אלא האיר, ויקרא אלהים לאור יום" זה יעקב. "ולחשך קרא לילה" זה עשו. "ויהי ערב" זה עשו. "ויהי בקר" זה יעקב. "ויהי ערב ערב של עשו, ויהי בקר" בקרו של יעקב, "יום אחד" שנאמר "והיה יום אחד הוא ינדע לה' לא יום ולא לילה". ורואים שמקשר את הפסוק "מי העיר ממזרח צדק" לגאולה, ולזמן הערב המרמז על קץ תשע"ב. וכן מצינו במדרש (תנחומא לך לך ט) אברהם נודונו לו ארבעה מלכים, אף לישראל עתידין כל המלכים להתרגש עליהם, שנאמר "למה רגשו גוים ולאמים יהגו ריק". ואומר "יתיצבו מלכי ארץ ורוזנים נוסדו יחד על ה' ועל משיחו", מה אברהם יצא הקב"ה ונלחם בשונאיו שנאמר "מי העיר ממזרח צדק יקראהו לרגלו יתן לפניו גוים ומלכים ירד יתן כעפר חרבו פקש נדף קשתו", אף כן עתיד הקב"ה לעשות לבניו שנאמר "ויצא ה' ונלחם בגוים ההם כיום הלחמו ביום קרב".

וכן מצינו בזהר שבמלחמת גוג ומגוג יבא עם מסוף העולם להלחם נגד אדום. ונביא את לשונו: (וארא לב.) באותו זמן יתעורר עם אחד מסוף העולם על רומי הרשעה, ויערך בה קרב שלשה חדשים, ויתפנסו שם עמים, ויפלו בידיהם, עד שיתפנסו כל בני אדום עליה מסופי כל העולם, ואז יתעורר עליהם הקדוש ברוך הוא. זהו שכתוב "כי זבח לה' בבצרה וגו'". אחר זה מה כתוב, "לאחז בכנפות הארץ וגו'". ויכלה את בני ישמעאל ממנה, וישבר כל החילות כחות שלמעלה, ולא ישאר כח למעלה על העם של העולם, אלא כח ישראל לבדו, זהו שכתוב "ה' צלך על יד מינך". ושמעתי בשם המקביל הרב נחמני זצ"ל שהעם מסוף העולם שיבא להלחם באדום הוא צפון קוריה ר"ת ק"ץ. וכן רואים במפה שצפון קוריה נמצאת בקצה המזרחי ביותר בגבשת אסיה, שהוא הקצה הרחוק ביותר בגבשת אסיה מארץ ישראל. וכיון שמארץ ישראל מתחיל השפע של העולם, הנקדה של צפון קוריה שהיא הרחוקה ביותר בגבשת, ראוי להקרא סוף העולם. וכן צפון קוריה של היום, נוסדה וקבלה

שיעקב לקח את הברכות במרמה, התעורר קטרוג חזק בצד הסטרא אחרא נגד יעקב שלקח את הברכה גם בעולם הזה, וזה גרם שהשר של עשו בשמים הפעיל את עשו למטה, שירצה להרג את יעקב, ורבקה ידעה את הכח של השטן, לכן התחכמה נגדו, וזה שכתוב (בראשית כז, מג) **"ועתה בני שמע בקלי וקום ברח לך אל לבן אחי חרנה"**, היינו שיעקב ילך ללבן, ויהיה תחת חסותו של לבן שהוא הרבה יותר גרוע מעשו, והשר של עשו נרגע, אדרבה שיעקב ילך ללבן שמבקש לעקר את הכל והוא גרוע יותר ממני. וכל זה היה לצורך הצלה מידית של הגוף של יעקב, כדי שהשטן פביכול נרגע, ויעבר זמן מסים, ואז קוּתה רבקה שבמשך הזמן ישתפר המצב, כמו שכתוב (שם מד) **"וישבת עמו ימים אחדים עד אשר תשוב חמת אחיך"**, והכונה לשר של עשו בשמים שתשוב חמתו. וכל זה לא עזר, דברגע שיעקב יצא מלבן, והשטן ראה שיצא בשלום, הוא התעורר בקטרוגו מחדש והפעיל את עשו למטה לפעל נגד יעקב, וממילא יצא עשו וארבע מאות איש עמו. [וכן השתלשל בגשמיות שמכוניתו של אובאמה התקלקלה בעליות לירושלים, וגש פאן סמל שהוא עוד יעצר בדרך לירושלים. והוסיף הרמ"ז שליט"א שלכן התקלה במכונית היתה ששמו סולר במקום דלק. כמו שאמר יעקב ללבן (בראשית לא, לו) **"כי דלקת אחרי"**].

מובא ב'פלי יקר' (ויקרא יג, ז) אין משיח בא עד שתתהפך כל המלכות למינוח שנאמר **"כלו הפך לבן, טהור הוא"**. רמז לדבר **"הפך לבן"** כשהמלה הפוכה יהיה נבל, ורוצה לומר כשכלם ינבלו צור ישועתם אז יטהר ה' בהכרח כל הארץ מגולגליה, וראיתו מנגע זה הבא על צד העניש וכשכלו הפך לבן, ודאי החוטא יתן אל לבו לשוב, כך ישראל כשיראו שכל המלכות יתהפך למינוח ויראו כי אפס עצור ועזוב ודאי יתנו אז אל לבם לשוב בתשובה שלמה אל ה' ואז טהור הוא. וענין מחית בשר חי בשאת, שלמעלה נראה הבשר בריאה ותחתיה תעמ'ד הבהרת. אולי על צד העניש בא נגע זה על פת החנפים הצבועים המראים את עצמם כשרים מבחינך ותוכם מלא מרמות ותך על פן בא עליהם מין זה, מדה כנגד מדה. וכן רואים בנבואות מלאכי על הגאולה העתידה (מלאכי ג, א) **"הנני שלח מלאכי ופנה דרך לפני ופתאם יבוא אל היכלו האדון אשר אתם מבקשים וגו'**, ועתה אנחנו מאשרים זדים גם נבנו עשי רשעה גם בחנו אלהים וימלטו: אז נדברו יראי ה' איש אל רעהו ויקשב ה' וישמע ויכתב ספר זכרון לפניו ליראי ה' ולחשבי שמו וגו', ושבתם וראיתם בין צדיק לרשע בין עבד אלהים לאשר לא עבדו: כי הנה היום בא בער פתנור והיו כל זדים וכל עשה רשעה קש ולהט אתם היום הבא אמר ה' צבאות אשר לא יעזב להם שרש וענף: וזרחה לכם יראי שמי שמש צדקה". ומבאר המלבי"ם **"ועתה אנחנו מאשרים זדים"** שהם אינם יגעים לעבד את ה', ובכל זאת גם נבנו עשי רשעה. אבל יראי ה' האמתיים שאין עובדים על מנת לקבל פרס הם נדברו איש אל רעהו, והוכיחו מזה שהעולם הזה אינו עולם הגמול והעניש רק עולם הנסיון, ועל ידי זה בעצמו שהצדיקים מענים בעולם הזה, היה עבודתם במדרגה גדולה והם נכתבו אז בספר הזה לזכרון. ורואים שלפני הגאולה היה ברור בין אלו שאינם יגעים לעבד את ה', שיתחברו לעשי רשעה נגד הצדיקים עובדי ה' האמתיים שעובדים את ה' ביגיעה ובמסירות נפש. ובאפן הזה יתחיל הברור של הגאולה **"ושבתם וראיתם בין צדיק לרשע וגו' והיו כל זדים וכל עשה רשעה קש"**. וכן **"יאיר לפי"**ד הלוחם החדש בלומדי התורה, בגימטריא משה או שילה. כי הוא הלעמת זה של משה ולומדי התורה. ולכן הוא גם בגימטריא **אלהים אחרים**, או **חרון אף**. [התקבל בשם הג'ר צבי חשין שליט"א]. וזה גם בגימטריא של אביו **יוסף טומי לפיד** שהתחיל את המלחמה. [התקבל מהרה"ג ר' י. ש. צור שליט"א]. וכן **יאיר לפיד** עם האותיות והמלים בגימטריא **פרעה** שהיה הלעמת זה של משה. והוסיף הרה"ג ר' יוסף

שינברגר שליט"א שממשלת המינוח היא הפנסת 19 של מדינת ישראל. ומרמזת על ברפת המינים בעמידה, שהיא הברכה 19 שתקנו חז"ל, וכן ליאר לפיד יש 19 נציגים. וכן יאר לפיד עם המלים בגימטריא ארמילוס, הקלפה שמתנגדת למשיח.

ובהמשך למה שהבאנו מה'פלי יקר' ש"הפך לב"ו" ור"ת נתניה"ו לפי"ד בנ"ט, וכן לב"ו נרמז בלבני]. כשהמלה הפוכה יהיה אותיות נב"ל, נראה להוסיף שנבל מרמז על מלחמה בפרנסתם של ישראל, כמו שמצינו בגמרא (פסחים קיא:) שהמלאך הממנה על העניות נקרא נבל. וכן מצינו על נבל הפרמלי שהפרנסה של דוד ירדה משמים אצל נבל, והוא לא רצה להשפיע. וכן מובא בשער הפסוקים' להאריז"ל (בלק קפח) שנבל הפרמלי היה גלגול בלעם, שנסה לקלל את ישראל ולפגם את הפרנסה של ישראל. כמובא במדרש (דבר"ר ג, ד) כל מה שישראל אוכלין בעולם הזה מכח ברכות שברכם בלעם הרשע. היינו שבלק ובלעם נסו לפגם בפרנסה של ישראל, והקדוש ברוך הוא הפך את הקללה לברכה. וכן מובא בשער הפסוקים' להאריז"ל (בלק קפח) שנבל הפרמלי היה גלגול לבן הארמי. שלא רצה להשפיע פרנסה ליעקב אבינו. וכן מצינו בזהר (בראשית כח). "ונבל פי ישבע לחם" דא ערב רב, "עם נבל ולא חכם". וכן בתקוני הזהר (ב) השכינה רוגזת יותר על "ונבל פי ישבע לחם", שנאמר בו "לכו לחמו בלחמי", שהוא קמצן, נבל בממונו נבל שמו, שאינו נדיב ואינו מזרע האבות, שנאמר עליהם "נדיבי עמים נאספרי", שהרי קמצן הוא עני הדעת, אחר שלא עושה חסד לבעלי תורה להיות מחזיק בידיהם, ותורה ללא מצוות אינה תורת יהו"ה. והוסיף הרה"ג ר' ציון דוד סיבוני שליט"א שלפיד בנט ביבי בגימטריא "לחם עני". וכן מובא ברש"י שה' מנסה את יראיו בנסיונות שאם יעמדו בהם לא יתרחקו אמות העולם בטובה שיתן להם לאחר מכן. ונביא את לשונו: (תהלים ס, ו) "נתתה ליראין נס" נסיונות של צרות הרבה. "להתנוסס" להיות מנסים בהם אם יעמדו ביראתך. "מפני קשט" לקשט מדותיך בעולם שכשתתן להם הטובה לא יתרחקו האמות אחרתך אלא יקשטו דיניך ויאמרו יפה היטב להם פי הם עמדו לו בכמה נסיונות. והוסיף הרה"ג ר' אליהו ברוחבוט שליט"א שהכתוב (דברים ח, טז) "למען ענתך ולמען נסיתך להיטבך באחריתך" ר"ת נב"ל.

וכן הבאנו לעיל מהזהר שהגאלה תהיה מתוך דחק העניות. ונביא את דבריו: (תיקונים ג): "וימן ה' דג גדול לבלע את יונה", דא עניותא, דאיהו עצב, ונוקבא דיליה עצבון, דכורא דג נוקבא דגה, דא הוא "ויתפלל יונה אל ה' אלקי"ו ממעי הדגה", מכפנא דעניותא דמטי למעוי דישראל, בההוא זמנא "ויאמר ה' לדג ויקא את יונה", בדוחקא דדאגה דילהון דדואגין מן עניותא, מדוחקא יפקון מן גלותא, הדא הוא דכתיב "ואת עם עני תושיע". וכן מצינו במדרש (ילקוט זכריה תקסט) רבי פנחס בשם ר' ראובן חמש פעמים מקים דוד להקב"ה בספר ראשון של תהלים "קומה ה'", אמר לו הקב"ה דוד בני אפלו אתה מקימני אלף פעמים איני קם, אימתי אני קם לכשאראה עניים נשדדים ואביונים נאנקים, הדא הוא דכתיב "משד עניים מאנקת אביונים עתה אקום יאמר ה'". וכן מובא בשם הרבי מקוצק בשעה שבני ישראל יהיו טרודים מאד מדאגת הפרנסה, אז יבא משיח. וכן מובא בפרוש הגר"א על הזהר (אחר טז) דוחקא של תלמידי חכמים ממהר הגאלה, כמו שאמרו אגרא דכלה דוחקא. וכן מובא בפרוש הגר"א על הזהר (תיקונים מזהר חדש עד, ז) שהגאלה תבא לאחר שיהיה דוחק גדול לתלמידי חכמים במשך תשעה חדשים. ונביא את דבריו: על ידי גדל הגלות ימהר הגאלה, כמו שאמרו אגרא דכלה דוחקא, ולכן אמרו עד שתתפשט מלכות הרשעה על ישראל תשעה חדשים, ואז יתעבר משיח במלכות הקדשה ט' חדשים, ואז יהיו חבלי משיח עד שיתילד, והעוסקים בתורה יהיו ט' חדשים בצרה

וּחִבְלִים עַד שִׁיחִיו כָּלוּ חֲדָשָׁיו. והוסיף הרה"ג ר' יוסף שינברגר שליט"א ש"כלו הפך לבן" ר"ת כל"ה, לרמז על אגרא דכלה דוחקא, שממהר את הגאולה. וכן נסח ההגדה שבכל דור נדור עומדים עלינו לכלותנו, והקדוש ברוך הוא מצילנו מידם בגימטריא ה'תשע"ג. וכן פרסם בחג הפסח שמרן הגרא"ל שטיינמן שליט"א אמר לג"ר דב פוברסקי שליט"א בהתייחסו לממשלה החדשה, שכבר רואים את 'רגלי המבשר'.

וְכֵן בימים אלו פשוטו על ארץ ישראל נחילי ארבה, וידוע המעשה מהאריז"ל (הובא ב'עמק המלך' הקדמה ג' יב) שהוכיח את תלמידיו שלא תמכו בעני תלמיד חכם מצפת. וכשהזדרזו לתמך בו, ראו נחילי ארבה שבאו וחרזו בחזרה. והאריז"ל אמר להם שהצילו את צפת ממגפת ארבה שבאה בענש על פגיעה בעניים. וכן רואים שהנביא יואל, נבא על מפת ארבה גדולה שהיתה בימיו, ומיד אחר כך נבא על גוג ומגוג והגאולה העתידה. בפרקים א' וב' הנבואה היא על הארבה, ובפרקים ג' וד' האחרונים הנבואה היא על אחרית הימים. ופרק ג' מתחיל: **"וְהָיָה אַחֲרַי כֵּן אֲשַׁפּוֹךְ אֶת רוּחִי עַל כָּל בָּשָׂר וְנִבְּאוּ בְּנֵיכֶם וּבְנֹתֵיכֶם"**. רב המפרשים שם מתקשים מדוע אמר שהגאולה העתידה תהיה **"אַחֲרַי כֵּן"**, היינו אחר מפת הארבה שהיתה בזמנם הרבה לפני אחרית הימים. והמלבי"ם שם מבאר שגם הפרקים הראשונים יש בהם רמז על הגאולה העתידה, ולכן אמר **"אַחֲרַי כֵּן"**, וכפי שרואים שם בפסוקים: **"כִּי גוֹי עָלָה עַל אֶרֶץ עֲצוּם וְאִין מִסְפָּר, וְגוֹ', אָהָה לְיוֹם כִּי קְרוֹב יוֹם ה' וְגוֹ', יִרְגְּזוּ כָּל יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ כִּי בָּא יוֹם ה' כִּי קְרוֹב יוֹם חֲשָׁךְ וְאֶפְלָה יוֹם עֲנָן וְעֶרְפָּל כְּשֶׁחַר פָּרַשׁ עַל הַהָרִים עִם רֵב וְעֲצוּם כְּמָהוּ לֹא נִהְיָה מִן הָעוֹלָם וְאַחֲרָיו לֹא יוֹסֵף עַד שְׁנֵי דוֹר וְדוֹר: "וְה' נָתַן קוֹלוֹ לְפָנָי חִילוֹ כִּי רֵב מְאֹד מִחֲנֹהוּ כִּי עֲצוּם עֲשָׂה דְבָרוֹ כִּי גָדוֹל יוֹם ה' וְנוֹרָא מְאֹד וּמִי יִכְלֹנוּ: וַיֵּעַן ה' וַיֹּאמֶר לְעַמּוֹ הַנְּנִי שְׁלַח לְכֶם אֶת הַדָּגָן וְהַתִּירוֹשׁ וְהַיִּצְהָר וּשְׁבַעְתֶּם אֹתוֹ וְלֹא אֶתֶן אֶתְכֶם עוֹד חֲרָפָה בְּגוֹיִם וְאֶת הַצְּפוּנֵי אֶרְחִיק מֵעַלְיֶכֶם"**. כל הפסוקים הללו בפשטות מדברים על הארבה, אבל המלבי"ם מבאר שרואים ברור שמרמזים גם על הגאולה העתידה. ואחר כך מתחילה הנבואה של הגאולה העתידה: **"וְהָיָה אַחֲרַי כֵּן אֲשַׁפּוֹךְ אֶת רוּחִי עַל כָּל בָּשָׂר וְנִבְּאוּ בְּנֵיכֶם וּבְנֹתֵיכֶם זְקֻנֵיכֶם חִלְמוֹת יַחֲלֹמוּן בַּחֲוִירֵיכֶם חֲזִינוֹת יִרְאוּ: וְגַם עַל הָעֲבָדִים וְעַל הַשְּׁפָחוֹת בְּיָמֵי הַהֵמָּה אֲשַׁפּוֹךְ אֶת רוּחִי: וְנָתַתִּי מוֹפְתִים בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ דָּם וְאֵשׁ וְתִמְרוֹת עֵשֶׂן: הַשֶּׁמֶשׁ יִהְיֶה לְחֹשֶׁךְ וְהַיָּרֵחַ לְדָם לְפָנָי בּוֹא יוֹם ה' הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא: וְהָיָה כָּל אֲשֶׁר יִקְרָא בְּשֵׁם ה' יִמְלֹט כִּי בָּהָר צִיּוֹן וּבִירוּשָׁלַם תִּהְיֶה פְּלִיטָה כְּאֲשֶׁר אָמַר ה' וּבְשָׂרֵידִים אֲשֶׁר יְהוֹה קָרָא"**. יוצא מכל זה שהנביא יואל רמז שלפני הגאולה תבא מפת ארבה על אדמת ארץ ישראל. והוסיף הרה"ג ר' ציון דוד סיבוני שליט"א **שארבה בגימטריא לפיד בנט ביבי.**

וְכֵן מובא בסוף הספר 'ואשר תבאנה יגידו' מאמר מהרה"ג ר' צבי קושלבסקי שליט"א על קץ הזהר של שנת תשע"ב. ומבאר שם באריכות שלאחר **ער"ב** שנים מהבקר של היום השישי, [שמתחיל בשנת 5500] אנו נכנסים להגדרת **ערב** של **ערב שבת**. שהיא הגדרת הפסוקים והזהר והרמב"ן לגאולה כפי שמאריך שם שזה זמן מנחה גדולה, וזמן להכניע את **הערב** רב. ואת **הערביים**. וכן מצינו בזהר חדש (תיקונים קלב) על הפתויב **"וַיֵּצֵא יַצְחָק לְשׁוּחַ בְּשָׂדֵה לַפְּנוֹת עֶרֶב"**. ש"לפנות ערב", מרמז על פנוי הערב רב מהעולם בזמן הערב. וכן מצינו בזהר (פנחס רי"ט): **ע"ב**, בהוא זמנא **"וּבְכֵן צִדִּיקִים יִרְאוּ וַיִּשְׁמְחוּ וַיִּשְׂרִים יַעֲלֶזוּ וַחֲסִידִים בְּרָנָה יִגְלוּ. אֶלְף שְׁתִּיתָא וְכוּ' עַד תְּשֻׁלוּם רַע"ב יְהִי עֶרֶב, הַדָּא הוּא דְכָתִיב "עֶרֶב וַיִּדְעֶתֶם כִּי ה' הוֹצִיא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם"**. **"כִּי עֲבָדְךָ עֶרֶב אֶת הַנְּעַר וְגוֹ"**. והוסיף הרה"ג ר' יהונתן ג. שליט"א שהזהר מזכיר את הפסוק **"כִּי עֲבָדְךָ עֶרֶב אֶת הַנְּעַר"**, כי פסוק זה מרמז על חבור יוסף ויהודה דרך בגימין. שהוא בחינת עטרת היסוד

